

Posudek bakalářské práce

Práce paní Hany Tomiczkové se věnuje výkladu ctností u Tomáše Akvinského podle Josefa Piepera. Myšlenková linie její hlavní části – jde o 7 kapitol z celkových 8 – je v podstatě dána tématem ctností a jejich uspořádáním (kardinální a vlité). Autorka se zde úzce přidržuje interpretace J. Piepera, probírá jednu ctnost po druhé a předkládá jejich obsahově dosti spolehlivý výklad.

Problémem je odborný status výsledného textu. Fakticky jde o parafrázi dvou Pieperových prací, které jsou ale zase převážně parafrází pasáží z Tomáše (případně parafrází dalších zdrojů, viz níže). Parafráze je jistě dostačující metoda pro bakalářskou práci, nicméně toto její zdvojení budí přece jen rozpaky – celkový dojem je velmi mechanický, zvláště když si uvědomíme, že naprostou většinu netomášovských odkazů, na autory klasické i moderní, autorka přebírá zase od Piepera. Vyvstává přirozeně otázka, proč se autorka raději nevěnovala přímo textům sv. Tomáše, což by jí alespoň vedlo k tomu, aby si k nim přečetla i jiné autory.

Podobnou metodou postupuje paní Tomiczková i v poslední, 8. kapitole při výkladu Aristotela a sv. Augustina, jen na místo Piepera používá Špinku, resp. Karfíkovou. Situace se však liší tím, že zatímco Pieper kromě toho, že je interpretem Tomáše, je také nositelem určité systematické a programové teze, uvedení sekundární autoři na žádnou takovou pozici neaspírají a jejich cílem je pouze historický výklad. Bylo by dobré, kdyby autorka tento rozdíl nějak reflektovala.

Jakýsi vlastní příspěvek obsahuje až druhá část 8. kapitoly, kde autorka provádí srovnání Pieperovy/Tomášovy pozice s dalšími moderními autory, jež lze řadit do širšího hnutí obnovy aretaické etiky. Co si autorka od tohoto – nutno říci, spíše letmého – srovnání slibuje, nevysvětluje zcela jasně ani z Úvodu, a jasného souhrnného slova se čtenář nedočká ani v Závěru. Jisté náznaky nacházím, ale bohužel nejsou dosti jasné. Možná by stálo za to, aby autorka jejich výklad prohloubila při obhajobě:

1. V případě pojetí Chestertona je naznačeno zajímavé srovnání mezi platónskou a aristotelskou etikou – zde se přímo nabízí navázat na předchozí výklad sv. Tomáše.
2. U Fromma se správně upozorňuje, že je to autor, k němuž se Pieper sám vztahuje, pomíjí se však základní skutečnost, že toto vztahování je silně kritické. Mohla by se autorka pokusit o krátké srovnání zásadních rysů pojetí lásky podle Piepera a podle Fromma?
3. Náznak, že všichni probíraní autoři jsou součástí hnutí obnovy etiky ctností, je slibné. Mohla by autorka obecněji zhodnotit povahu této obnovy a její výhledy?

Práce je psána velmi kultivovaným stylem, stylistické nedokonalosti a chyby v interpunkci jsou v zásadě výjimkou. Autorka prokázala velmi dobré pochopení vytčeného tématu, kvalitu jejího výkonu poněkud snižují uvedené metodologické problémy. Doporučuji k obhajobě s hodnocením *velmi dobře*.